

[Ministeren for skatter og afgifter]

problemer med skattemyndighederne. Dette er for regeringen en uønsket retstilstand.

Jeg fremhæver dette, fordi jeg udmærket ved, at der fra forskellig side har været anført, at der skulle foretages en ganske overordentlig indskrænkende fortolkning af landsrettens dom, således at den i realiteten kun skulle få betydning for den ene skatteyder, som førte og vandt den konkrete sag. Det kan man simpelt hen ikke. Man kan naturligvis ikke give den enkelte borger en retsstilling, som ikke gælder for alle andre borgere, der er i en lignende situation. Det er for det første uacceptabelt, men hvad værre er, det strider klart mod princippet om lovmæssig forvaltning, som er gældende for al administration.

Jeg må derfor tage afstand fra tanken om, at østre landsrets dom ikke skal tillægges betydning for andre og lignende sager om fradragsret for bistandsudgifter. Men problemet er som nævnt: hvad forstår man ved lignende sager?

Det er for at undgå denne uheldige fortolkningsvivl, og det er for at skabe retslighed mellem forskellige grupper af skatteydere, mellem erhvervsdrivende og ikke-erhvervsdrivende, og mellem de forskellige grupper af sager, at jeg har fundet det nødvendigt at søge fradragsretten for udgifter til bistand i skattesager gennemført i lovsform.

Ved tidligere folketingsbehandlinger af tilsvarende forslag har der været et flertal imod en sådan fradragsret. Dette flertal imod en generel fradragsret blev også konstateret ved første behandling af det nu foreliggende lovforslag. Selv om dette er beklageligt, er det dog samtidig mit indtryk, at et flertal i folketinget, som der også blev givet udtryk for her af hr. Lykketoft, er interesseret i, at retssikkerheden forbedres gennem lovgivningen.

Regeringen har da også været lydhør i den diskussion, der allerede har været omkring dette lovforslag, og vi er fortsat lydhøre. Jeg vil dog gerne bestemt fremhæve, at lovforslaget, sådan som det blev præsenteret, er bedst i overensstemmelse med de retssikkerhedsmæssige hensyn, som forslaget tilsigter og tilgodeser.

Den væsentligste indvending mod dette lovforslag har været, at der var tale om et fradrag i indkomsten. Dette blev bl.a. stærkt fremhævet under førstebehandlingen af for-

slaget. Det er korrekt, når det blev anført, at et fradrag i indkomsten får en større skattemæssig værdi for skattepligtige med en høj marginalindkomst, end det samme beløbsmæssige fradrag har for en skattepligtig med en lav marginalskatteprocent. Det er imidlertid således, at der med den retstilstand, som nu er etableret med østre landsrets dom, rent faktisk er fradragsret – for visse bistandsudgifter og for visse persongrupper – i den skattepligtige indkomst. Regeringen har ved udarbejdelse af lovforslaget lagt vægt på, at denne retstilstand ikke forringes.

Så meget om det første led i forespørgslen.

Hvad angår det andet aspekt, retshåndhævelsen, kan jeg nævne, at regeringen har fremsat forslag til udvidelse af arbejdsgivernes oplysningspligt med hensyn til visse frysegoder samt om ligningskommissionernes adgang til at fremskaffe oplysninger fra pengeinstitutterne. Begge disse to nu gennemførte initiativer skal sikre, at ligningen bliver så korrekt som mulig.

Det siger sig selv, at spørgsmålet om en effektiv inddrivelse af statens indtægter af de direkte skatter og forbrugsafgifter helt naturligt må indtage en central plads i retssikkerhedsdebatten, og et af midlerne til en effektivisering heraf er at gennemføre de foreliggende planer om et udvidet samarbejde mellem skattevæsenet og toldvæsenet.

Disse planer har jo deres udspring år tilbage i det udvalg, der afgav betænkning i december 1979. Dette udvalgsarbejde er senere blevet ført op af et samarbejde mellem embedsmændene, og overvejelserne på embedsmandsplan om denne problematik førte til, at skattedepartementet og tolddepartementet i et notat af 25. august 1982 til den daværende skatteminister redegjorde for de økonomiske konsekvenser af gennemførelsen af en samlet plan for effektivisering af kontrollen og udvidelse af samarbejdet mellem skattevæsenet og toldvæsenet.

Her skønnede man, at udgifterne til projektet, når dette er fuldt gennemført, hvilket formentlig kræver ca. 5 år, ville udgøre ca. 60 mill. kr. på årsbasis i januar 1982-prisniveau. Hertil skulle man så lægge engangsudgifter på ca. 15 mill. kr., især vedrørende efteruddannelse.

Man skønnede endvidere, at der ved den forøgede indsats kunne tilvejebringes et merprovenu på ca. 600 mill. kr. på årsbasis, og